

Dva roky poté

Vážení čtenáři Novin ČČK,

titulek dnešního úvodníku jsem si vypůjčil z jiné akce konané v Ústí nad Orlicí. Před dvěma roky jsem totiž v souvislosti s nástupem do funkce ředitele Úřadu ČČK na stránkách Novin ČČK vyjádřil názor, že dalších několik let bude pro ČČK ekonomicky velmi obtížných.

Dnes mohu opatrně konstatovat, že ačkoliv státní dotační podpora celoplošným projektům ČČK, kterou jsme v minulých letech byli zvyklí dostávat, se opět snížila, nebyl to už pokles tak dramatický, jak se zpočátku zdálo. V roce 2011 jsme nakonec obdrželi skoro tutéž dotaci, jako v roce předchozím. Plnění základních funkcí naší organizace tak nebylo zásadně ohroženo, i když si jistě dovedeme představit větší podporu ČČK. Všichni musíme dělat vše pro to, aby podpora ČČK nadále neklesala a je třeba také hledat nové zdroje finančních prostředků. Ústředí ČČK (Výkonná rada i Úřad) si to plně uvědomuje jako prioritu číslo jedna.

Jak se říká "o peníze jde vždy až v první řadě", ale mnohé můžeme zlepšovat zcela zdarma, jenom když využijeme všechny svoje schopnosti, budeme aktivní, důslední a přesní. O velké programové aktivitě ČČK vypovídají zpracované výsledky činnosti za rok 2011, které obsahují řadu pozitivních údajů. Za ně bych chtěl všem členům, funkcionářům i pracovníkům ČČK opravdu upřímně poděkovat. Výsledky činnosti nám však dávají i jiné informace. O některých bych se rád zmínil.

Na první pohled je nápadný výrazný pokles členské základny v roce 2011 a to zhruba o 50 %, ačkoliv počet místních skupin ČČK se snížil jen o 23 %. Jedním z důvodů je jistě zvýšení členských příspěvků, o kterém rozhodlo Shromáždění delegátů ČČK. Druhým vysvětlením je ale také to, že od roku 2011 důsledně vykazujeme počet členů podle skutečně zaplacených členských příspěvků. Nepovažuji to za katastrofu. Pro

mě tento údaj vlastně znamená, že máme 23 tisíc aktivních členů. Teprve čas ukáže, jestli a jak se pokles členské základny odrazí ve výsledcích naší programové činnosti. Jsem přesvědčen, že nijak negativně.

Členská základna se organizuje v místních skupinách. Nyní evidujeme celkem 1002 místních skupin ČČK, což je o 297 méně, než v předchozím roce. Tento pokles také jistě souvisí se zvýšením členských příspěvků. Poněkud znepokojivé je to, že máme také spolky, které vykazují velmi malý počet místních skupin. A jsou i takové, které mají dokonce jenom jednu místní skupinu. Zatím se ale zdá, že se nejedná o obecnější jev, protože valná většina oblastních spolků ČČK má větší počet místních skupin, dokonce několik desítek.

V oblastních spolecích jsou zásadní pravomoci svěřeny voleným orgánům. I o jejich práci hovoří výsledky za minulý rok. Například stanovy ukládají oblastním výkonným radám (OVR) zasedat nejméně jedenkrát za 2 měsíce (tedy 6 x za rok). Tuto povinnost v minulém roce nesplnilo celkem 25 OVR, tedy 33 %.

O činnosti volených orgánů OS ČČK musíme mít relevantní informace. Základním informačním prostředkem je zápis z jednání OVR. Jak ale vyhodnotit fakt, že žádný (nebo neúplný) zápis z jednání OVR nezaslalo více, než 20 % oblastních spolků? Jde o nečinnost, nezájem nebo nedbalost? I když 42 OS ČČK tuto základní povinnost splnilo, myslím, že s jiným, než stoprocentním plněním nemůžeme být spokojeni.

Možná to někdo považuje za zbytečné papírování, ale v okamžiku vzniku a řešení případného sporu se to ukáže jako podstatné. Potom je obsahová i formální úprava všech dokumentů (tedy i zápisů z jednání OVR) velmi důležitá. Moje zkušenost ukazuje, že chyby v dokumentaci jsou zdrojem vleklých, nepříjemných a zcela zbytečných problémů.

Chtěl bych při této příležitosti upozornit ještě na něco, co mne v poslední době hodně zaměstnává a dá se říci, že i hodně trápí.

Oblastním výkonným radám ČČK jsou dány našimi stanovami velké, až se mi

skoro chce napsat neomezené, pravomoci. Uplatňování těchto pravomocí v praxi ale někdy trpí velkými nedostatky. Tyto nedostatky jednoznačně vyplývají z neznalosti Stanov ČČK. Je zarážející, jak často se setkáváme s naprosto elementární neznalostí našich stanov (o ostatních vnitřních normách nemluvě), zejména na úrovni oblastního spolku. Přitom si nedovedu představit správné rozhodnutí bez znalosti základní normy naší organizace. Stanovy ČČK sice dávají funkcionářům velké rozhodovací pravomoci, ale současně je zavazují i k odpovědnosti za svá rozhodnutí. To jsou dvě strany téže mince. Je skutečně nezbytné, aby si funkcionáři na všech úrovních - a OVR nevyjímaje - plně uvědomovali svoji odpovědnost vyplývající ze Stanov ČČK.

Ve své práci stanovy používám skoro denně a vždy se ptám, zda je to a to rozhodnutí s nimi v souladu, zda odpovídá literě i duchu stanov. Současně se netajím tím, že některá ustanovení se obtížně aplikují do reality a neumožňují některé situace, například ze spolkového života, uspokojivě řešit.

Naprosto ale nesouhlasím s názorem, že Stanovy ČČK by se měly změnit jenom proto, že pochází z roku 1993 a jsou tedy již zastaralé. To nemůže být jediný důvod ke změně stanov. Dovedu si představit, že ke změnám může dojít, musí si je ovšem vynutit sám život, musí být založeny na pádných a zdůvodněných argumentech. Obecně ale platí, že abych mohl něco měnit, musím to nejdříve dobře znát a umět používat. Podle mých zkušeností zůstáváme v tomto směru našim stanovám hodně dlužni. Přitom každý funkcionář i pracovník by měl Stanovy ČČK dobře znát a řídit se jimi. To je základní předpoklad správných rozhodnutí na všech úrovních.

Dovolte mi, abych Vám všem - členům, funkcionářům i pracovníkům ČČK - v období začínajícího jara popřál především hodně zdraví a dostatek sil ve Vaší každodenní záslužné práci.

RNDr. Josef Konečný,
ředitel Úřadu ČČK ■

Zasedání Výkonných rad ČČK

17. zasedání Výkonné rady ČČK

Výkonná rada ČČK na svém zasedání 28. ledna 2012 projednala a schválila: hlavní rozhodčí krajských kol a termíny konání krajských kol a ředitele, hlavního rozhodčího a termín konání republikového kola soutěží HMZ ČČK v roce 2012, Směrnici č. 1/2012 - Pravidla pro účast OS ČČK v právnických osobách, novou koncepci oceňování bezpříspěvkových dárců krve Zlatými kříži 1. a 2. třídy, žádost o poskytnutí bezúročných půjček OS ČČK Karlovy Vary, žádost o prodloužení splatnosti bezúročných půjček OS ČČK Ústí nad Orlicí, návrh na změnu postavení Mládeže ČČK, sloučení OS ČČK Praha 4+5+západ s OS ČČK Praha 1, změnu pověřeného OS ČČK pro hlavní město Prahu – OS ČČK Praha 1, přijala opatření v případě nečinnosti OVR ČČK Praha 9.

VR ČČK zamítla žádost o poskytnutí bezúročných půjček OS ČČK Praha 9 a zamítla odvolání OS ČČK Hradec Krá-

lové proti odstoupení od smluv na poskytnutí státní dotace v r. 2011.

Na vědomí byly vzaty informační zprávy: kontrola usnesení z 16. zasedání VR ČČK 10.12.2011, zpráva o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK za období od 10.12.2011, přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky od minulého zasedání VR ČČK, informaci o realizaci Koncepce krizové připravenosti ČČK do roku 2015, informaci o přípravě rozpočtu ČČK na rok 2012, informaci o čerpání státních dotací MZ a MV za rok 2011, přehled platných vnitřních předpisů ČČK k 31.12.2011 a informaci o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné finanční sbírky OS ČČK Olomouc.

18. zasedání Výkonné rady ČČK

31. března 2012 Výkonná rada ČČK projednala a schválila zásadní dokumenty pro přípravu Shromáždění delegátů ČČK, které se uskuteční 19.5.2012

v Praze, přípravu oslav Světového dne ČČK, návrhy na udělení vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ a „Medaile Alice Masarykové“, návrh na mimořádné udělení Zlaté medaile prof. MUDr. Jana Janského paní Květě Wienerové z OS ČČK Pelhřimov, schválila prodloužení splatnosti půjček OS ČČK Opava a OS ČČK Pelhřimov, návrh stanovení jednotné výše cen kurzů první pomoci ČČK a Statut Mládeže ČČK.

Na vědomí byly vzaty informační zprávy: kontrola usnesení ze 17. zasedání VR ČČK dne 28.1.2012, zpráva o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK za období od 28.1.2012, přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období a informaci o přípravě zasedání Moravskoslezské komory ČČK dne 14.4. a České komory ČČK dne 21.4.2012.

Zdena Kmoníčková, Úřad ČČK ■

Projekt Studentská krev

Hlavním cílem projektu je oslovení nových dárců krve z řad studentů vysokých škol, či středních škol. Přiblížení problematiky darování krve nenásilnou formou má naučit studenty bezpříspěvkovému pravidelnému darování krve na transfúzních odděleních. Naši cílovou skupinou jsou studenti ve věku 19-26 roků, ale máme zkušenosti z dvou předchozích ročníků (Podolská krev a poté Studentská krev), že akce oslovila jak mladší tak i starší generaci.

Pilotní akcí byl projekt „Podolská krev“, který se uskutečnil v období od 1.7. 2009 do 31.12. 2009 na kolejích Podolí ČVUT v Praze pro zdejší studenty (převážně z Českého vysokého učení technického - ČVUT). Na Podolí se uskutečnil i Seminář o bezplatném dárcovství krve, pod odborným vedením Českého červeného kříže. V rámci akce

jsme spolupracovali s ÚHK (http://www.uhkt.cz). Do ročníku „Podolská krev“ se zapojilo 73 studentů a z toho 30 prvodárců“. Na odborný seminář o krvi se přišlo podívat 40 lidí.

V dalším ročníku (období podzim-zima 2010) jsme naplánovali tuto akci rozšířit na koleje Strahov. Strahovský klub Silicon Hill je největším klubem Studentské unie ČVUT a dlouhodobě spo-

lupracuje s klubem Pod-O-Lee. Proto se dohodlo na změně názvu na univerzálnější „Studentská krev“.

Základem akce Studentská krev bylo, že každý student, který daruje krev na kterékoliv transfúzní stanici v ČR ve vypsáném období, může mimo dobrého pocitu získat triko s logem akce „Studentská krev“. Všechny důležité informace se mohli studenti dozvědět na webových stránkách projektu: www.studentskakrev.cz

Dále nesmím opomenout spolupráci se všemi transfúzními odděleními v Praze, jmenovitě: ÚHK, FTN, VFN, FNKV a ÚVN.

Cílem akce „Studentská krev“ je motivovat mladé lidi (studenty) k prvnímu kroku a důležitosti bezplatného dárcovství krve, aby se posléze stali pravidelnými dárci.

Lenka Zuská,
předsedkyně
oblastní skupiny
M-ČČK Praha 9 ■

Tiskové zprávy ČČK

NIGER: ČERVENÝ KŘÍŽ POMÁHÁ ZMÍRNIT NÁSLEDKY SUCHA A HLADU

Země tzv. sahelského pásu v Africe se potýká s následky dlouhého sucha, které hrozí přerůst v humanitární krizi. Jednou z nejvíce ohrožených zemí je Niger. Partnerská organizace – Nigerský Červený kříž – jako jediná humanitární organizace působí po celém území země a desetitisíce jeho dobrovolníků se kromě boje s podvýživou zaměřují též na podporu školství (výstavba škol) a zdravotnictví (zdravotní výchova a první pomoc).

Pomoc Nigerského Červeného kříže se rozhodla doplnit Mezinárodní federace Červeného kříže a Červeného půlměsíce, jejíž pracovníci zmapovali situaci v zemi a bohužel potvrdili velkou humanitární naléhavost situace – pro pomoc určenou 350.000 příjemců na dobu 9 měsíců je třeba v přepočtu 78 milionů Kč.

Český červený kříž proto na tento účel vyhláší veřejnou sbírku. Její výtěžek bude použit v součinnosti s Mezinárodní federací ČK&ČP přímo v Nigeru. Přispět je možné do 30.4.2012 prostřednictvím sbírkového účtu ČČK č.ú. **222885/5500, var. s. 222**

Děkujeme za spolupráci!
V Praze 22. února 2012

Dr. Marek Jukl, Ph.D. Dr. Josef Konečný
prezident ČČK ředitel Úřadu ČČK

K SITUACI V SÝRII

Dne 21.února vyzval Mezinárodní výbor Červeného kříže účastníky současných násilností, tedy syrské úřady i opoziční skupiny k tomu, aby uskutečňovaly z humanitárních důvodů každodenní zastavení palby. Podle sdělení prezidenta MVČK J. Kellenbergera by se mělo jednat o přibližně dvouhodinový klid zbraní, který by měl umožnit personálu MVČK

a Syrského Červeného půlměsíce sbírat raněné, poskytnout neodkladnou první pomoci i doručit základní humanitární potřeby (chléb, vodu) civilistům uvězněným probíhajícími ozbrojenými akcemi ve svých domovech.

Od 11. února opět vstoupily týmy MVČK a Syrského ČP do Homsu, Bludanu, Al Zabadani a Madaya (Starý Damašek), aby poskytly humanitární pomoc lidem v nouzi.

Dočasné zastavování palby k uvedeným účelům je tradičním instrumentem humanitárního práva. Žádná se stran násilností nesmí během takové doby přerušovat své jednotky ani podnikat jiné akce vojenského významu.

V Praze dne 23.02.2012

Dr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

SÝRIE: POMOC ČERVENÉHO KŘÍŽE A PŮLMĚSÍCE

Pomoc obětem vnitrostátních násilností, které již rok sužují Sýrii, poskytují jednotlivé složky Mezinárodního Červeného kříže – konkrétně Mezinárodní výbor Červeného kříže a Syrský Červený půlměsíc.

Prioritou společné pomoci MVČK a Syrského ČP je pomoc lidem v Abel, Hama, Idlibu, Dara'a, Starém Damašku včetně těch, kteří uprchli z Baba Amr v Homsu.

V Praze dne 10.3.2012

Dr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

SÝRIE: ČERVENÝ KŘÍŽ POMÁHÁ - ZAPOJIT SE SBÍRKOU MŮŽE I VEŘEJNOST

Humanitární aktivity Hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce v Sýrii se od konce loňského roku výrazně stupňují, v posledních týdnech má již přístup a možnost pomáhat i v oblastech zasažených boji.

Hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce je jedinou humanitární organizací poskytující rozsáhlou a systematickou pomoc obětem ozbrojených střetů – v terénu má na 10.000 dobrovolníků.

V posledních týdnech týmy ČK&ČP dosáhly oblastí zasažených boji, jakými jsou Homs, Idlib, Hama, Dara' – humanitární a zdravotní pomoci se dostalo tisícům osob.

Jedná se především o distribuci potravin, příkrývek, matrací, hygienických potřeb a potravinových dávek obyvatelstvu, dále o poskytování zdravotnické pomoci a dodávky léčiv zdravotnickým zařízením.

Český červený kříž na účel pomoci vyhláší veřejnou sbírku. Její výtěžek bude použit na pokračování pomoci obyvatelstvu a zmírnění jeho utrpení v souvislosti s ozbrojenými nepokoji v Sýrii.

Přispět je možné prostřednictvím sbírkového účtu ČČK č.ú. **222885/5500, var. s. 333**, nebo zasláním DMS s textem **DMS CCK** na telef. číslo **87777**.

Cena jedné DMS je 30,- Kč, z čehož ČČK obdrží 27,- Kč. Na webových stránkách ČČK jsou též informace o příspěvku on-line (PaySec, platební karty)

Děkujeme za spolupráci!

V Praze dne 24. března 2012

Dr. Marek Jukl, Ph.D. Dr. Josef Konečný
prezident ČČK ředitel Úřadu ČČK

RODINA ČERVENÉHO KŘÍŽE MÁ 188 ČLENŮ

Rodina národních společností Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce má **188 členů**.

Mezinárodní výbor Červeného kříže uznal dne 23.2.2012 národní společnost **Červeného kříže Kyperské republiky** se sídlem v Nicosii.

Kyperský ČK vznikl již v šedesátých letech 20. století a poprvé o uznání požádal MVČK v r. 1971. Národní společnosti dnes sdružují téměř 90 milionů členů a dobrovolníků a mají na 300 tisíc zaměstnanců.

Dr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

Oznámení o úmrtí předsedy OVR ČČK Vyškov

S politováním oznamujeme, že dne 28. března 2012 zemřel předseda OVR ČČK

pan MUDr. František SMEJKAL.

Funkci předsedy Českého červeného kříže ve Vyškově zastával od roku 1993. Pracoval obětavě a nezištně jak pro děti a mládež při výchově k zdravému způsobu života, tak pro seniory a střední generaci. Jeho přednášky a besedy byly nevyčerpatelnou studnicí znalostí

ze zdravotnickém i etickým pohledu na život a mezilidské vztahy.

Podílel se na oceňování dárců krve, pomáhal organizovat rekondiční pobyty pro seniory, soutěže Hlídek mladých zdravotníků a pomoc pro sociálně slabé spoluobčany. Každého člověka a účastníka všech akcí pro veřejnost trpělivě vyslechl a láskyplně mu poradil.

Danuše Adamcová,
ředitelka Úřadu ČČK Vyškov

Z ČINNOSTI KOLEKTIVNÍCH ČLENŮ

Praktické cvičení vodních záchranářů na zamrzlé řece

Brno (13. 2. 2012); Vodní záchranáři z místní skupiny Brno-město 13. února cvičili v Brně-Jundrově na řece Svratce. Cvičení bylo zaměřeno na záchranu osoby ze zamrzlé vodní plochy a záchranu osoby z probořeného ledu. Samotné cvičení bylo zahájeno v 15:00. Během cvičení si záchranáři vyzkoušeli záchranu

figurantů jak bez použití pomůcek, tak za využití speciální techniky. K vidění byla záchrana pomocí žebříku, záchranného pásu, hasičské hadice, lana, házecího pytlíku a mnoha dalších záchraných pomůcek. Kolem 18:00 bylo cvičení ukončeno. Praktický výcvik byl zaměřen také na záchranu osoby, která je už značně podchlazena a při vlastní záchraně není schopna aktivní spolupráce.

Cvičení se kromě vodních záchranářů zúčastnili také hasiči z požární stanice Přehrada, požární stanice Starý Lískovec, požární stanice BVV, požární stanice Lidická a dobrovolní hasiči ze SDH Žebětín. Akce se také účastnila Městská policie Brno.

Na závěr si vodní záchranáři vyzkoušeli pocity tonoucího v ledu, když se někteří z nich v roli tonoucích zanořili do vod řeky Svratky bez speciálních obleků, tedy

jen v normálním oblečení. Pro vodního záchranáře je důležité znát a vyzkoušet si jaké stavy a pocity postižený zažívá při proboření ledu.

Praktické prověření ukázalo, že všechny přítomné složky jsou schopny v případě potřeby rychle a účinně poskytnout první pomoc takto postiženým osobám.

Ondřej Brunn, velitel sekce PR ■

Mezinárodní soutěž Horských služeb – Memoriál Jana Messnera a Štefana Spusty

Mrazivé počasí přivítalo účastníky XXXV. ročníku mezinárodní soutěže Horských služeb, která se konala ve dnech 29. a 30. března 2012 ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších. Soutěže se zúčastnilo 27 dvoučlenných hlídek z Polska, Slovenska a z jednotlivých oblastí Horské služby v České republice. Soutěžící si oba dny počínali velmi dobře, museli absolvovat terénní etapu v délce 20 km s převýšením 1700 m, časovku a obří slalom i ošetření a transport zraněného.

Poháry za nejlepší ošetření od Českého červeného kříže získali : na 3.místě hlídka č. 27 Libor Kluz a Pavel Svoboda z HS Beskydy, na 2. místě hlídka č. 1

Slawomir Czubak a Andrzej Sokolowski z Polska (foto) a na 1. místě stanula hlídka č. 26 Milan Grešo a Lukáš Trizna ze Slovenska.

Již tradičním hostem soutěže byl MUDr. Přemysl Sobotka, 1. místopředseda Senátu Parlamentu ČR, který ocenil soutěžící v jednotlivých disciplínách. Současně byly předány dary od sponzorů soutěže.

Soutěž prokázala, že členové Horské služby jsou připraveni na vysoké profesionální úrovni a že svoji práci umí. Proto se v našich horách můžeme cítit bezpečně. Během zimní sezóny zajišťuje na 70 profesionálních záchranářů a téměř 400 dobrovolných členů HS až 6500 pátracích akcí a ošetření nesčetných úrazů. Za to si zaslouží naši úctu a poděkování.

Zdena Kmoníčková, Úřad ČČK ■

Grand Prix Moravie ovládla polská reprezentace

Nejúspěšnějším týmem 6. ročníku mezinárodních závodů ve vodním záchranném sportu 2. – 4. března 2012 se stala polská reprezentace (WOPR Polska). Druhým nejlepším týmem a zároveň nejlepším českým týmem se stal domácí tým Brno-město. Třetí příčku obsadili závodníci z Neratovického plaveckého klubu.

Páteční program tvořila královská disciplína AXA SERC (Simulated Emergency Response Competition), v této disciplíně soutěží čtyřčlenné týmy, které se

snaží o co nejlepší řešení krizové situace. Obvykle jsou omezeni časovým limitem dvou minut, letos ale organizátoři v čele s Vladanem Vlčkem zvolili kvůli náročnosti závodu třímínutový limit. V této náročné disciplíně se na prvním místě

umístil tým ze Szczytna, na druhém místě se umístila polská reprezentace a na třetí příčce domácí tým Brno-město.

V sobotu proběhl hlavní individuální závod jednotlivců, skládající se z pěti disciplín. Z domácího týmu si nejlépe vedla Eliška Hutová, která získala cenné 3. místo v kategorii seniorek. V kategorii juniorů byl z domácích nejlepší Filip Rypka, který obsadil 8. příčku. V juniorkách to byla Veronika Knebllová na 9. místě a v seniorech Jakub Ondrůšek na 8. místě.

Nedělní program se skládal ze dvou štafetových závodů, z disciplíny Line Throw, a také z poněkud ojenidělé disciplíny Saving a Manikin by Boat. Domácí závodníci se ani v neděli neztratili a ve štafetách vybojovali 2. a 3. místo. V disciplíně Line Throw (Hod lanem) zvítězili závodníci z Brna-města Ondřej Brunn a Pavel Klim v novém českém rekordu.

„Závody se vydařily. Cíl letošního ročníku – přechod na 50m bazén a zvýšení počtu zahraničních výprav, se vydařil. Velmi nás těší především kladné hodnocení zahraničních trenérů. Nelze však ani opomenout skutečnost, že tým VZS Brno-město je nejlepším z českých. Spokojenost s organizací i výsledky domácích je velmi vysoká.“ uzavírá ředitel závodu

Mgr. Pavel Plavina ■

Z ČINNOSTI ÚPJ ČČK

Konference : Perspektivy dobrovolnictví při mimořádných událostech a krizových situacích

„Chci pomáhat!“ Nejčastější věta zaznívající z úst příjíždějících dobrovolníků na místo neštěstí. Stejně jako narůstá intenzita mimořádných událostí a krizových stavů, roste i diskuze nad působením dobrovolníků v uvedených situacích. Zpravidla se jedná o dva druhy pomáhajících. Těmi jsou dobrovolníci neziskových organizací (NNO) a dobrovolníci příjíždějící „na vlastní triko“, bez vyzvání. Snaha profesionálů ze složek IZS je eliminovat nekoordinované pomocníky a většina NNO, včetně ČČK sdílí myšlenku koordinované a efektivní pomoci.

Jaké to je nosit triko se znakem ČČK? Zodpovědnost, pocta, ochrana nebo dle slov jednoho dobrovolníka: „Zvláštní, ti lidé za mnou chodí sami!“ Mezinárodně uznávaný znak červeného kříže na Vašich zádech znamená, že uznáváte principy, naplňujete poslání a cíle organizace působící napříč celým světem. Podílíte se na zmírňování lidského utrpení, ochraně zdraví, života a lidských práv bez rozdílu. Jak je vnímán znak ČČK při povodních u nás? Ze strany zasažených občanů je to jednoznačné očekávání pomoci (zdravotnické, psychosociální, humanitární), ale pohled zasahujících

profesionálů IZS již tak jednoznačný není. Nelze se divit i kritickým názorům na ČČK, které jsou způsobené především opomenutím pravidelné komunikace v době „míru.“ Absence komunikace a spolupráce je pak přímým důsledkem vzájemné nevědomosti. „Víme o sobě a umíme spolupracovat?“

Zkušenosti z posledních velkých událostí, jakými byly povodně na Novojičínsku 2009, Přerovsku 2010 a v Libereckém kraji 2010, ukazují důležitost nejen dobré koordinace sil a prostředků, ale i určité pokory. Osobně vnímám velký posun v jednání NNO při takové události - jsme ve fázi „rádi pomůžeme v tom, co umíme a darujeme, co máme“. Z uvedených zkušeností se tak perspektiva člena ČČK při mimořádných událostech ubírá jasným směrem. Poskytování zdravotnické první pomoci je specializace, ve které ČČK vyniká a v terénu byla jedinou NNO

schopnou zajistit vyškolené a vybavené osoby. Základní ošetření úzce souvisí s psychosociální pomocí zasaženým osobám, a proto přibývá vzdělaných členů i dobrovolníků ČČK v této oblasti a mělo by se jednat o jednu z důležitých perspektiv ČČK. Nesmíme opomenout humanitární pomoc a vedení evakuačních středisek, na kterých se ČČK také podílí. Zároveň jde o činnosti pokryté z více zdrojů (NNO, státní samospráva, IZS), a proto je na místě opět otázka – umíme spolupracovat?

Je-li trend poskytovat pomoc formou toho, co opravdu umím a mám, tak v řadách ČČK jsou to především aktivní a stálí členové ČČK. Osoby vyškolené, vybavené a samostatné (mám kde spát,

mám co jíst a pít, používám ochranné pomůcky a znak organizace). „*Chci pomáhat, i když nejsou povodně, neboří či nehoukají sirény!*“ Věta, kterou už tak často neslyšíme o čemž vypovídá i klesající počet členů v řadách ČČK. Samotné zamyšlení nad pomocí nestačí, důležitější se mi zdá být samotná **dobrovolnost** jako

důkaz hlubokého, osobního rozhodnutí a nezištnosti. Potýkáme se s tím, že dobrovolnictví u nás nemá vybudovanou tak velkou kulturní tradici a prestiž, která by motivovala nově příchozí osoby do neziskových organizací jako je tomu v zahraničí (Rakousko, USA, aj.). Hledejme proto společně způsoby jak dobrovolníky dobře motivovat a zabránit jejich fluktuaci. Na závěr mi dovoluji zmínit slova kulturního attaché Velvyslanectví USA Davida Gainera: „*Dobrovolnictví mi změnilo život.*“

Mgr. Lucie Balarinová,
zástupkyně velitele ÚPZJ ČČK
Foto: pořadatelé konference
31.10.2011 ■

Český Červený kříž má první školitele psychosociální pomoci

Jak sdělit špatnou zprávu? Jak dopro- vodit pozůstalé k identifikaci zemřelého? Otázky truchlení, smrti a traumat. Umění pracovat s neveselými tématy provázající život předávala členům Ústřední pohotovostní záchranné jednotky (ÚPZJ) ČČK kapacita v oboru **profesorka Barbara Juen** – vedoucí ENPS (Evropské síť pro

psychosociální podporu) z Rakouského červeného kříže. Intenzivní třídní kurz **Train the Trainer in Crisis Intervention**, jehož výstupem byl certifikát školitele psychosociální pomoci, absolvovalo sedm členů jednotky v Olomouci 3. – 5. února 2012. Lektorka, která např. koordinovala pomoc při neštěstí v Kaprunu 2000, tsuna-

mi v Thajsku, prokládala výuková témata vlastními zkušenostmi. Vzdělávání formou praktických příkladů a modelových situací připravovalo účastníky na závěrečný výstup, kterým bylo sestavení vlastního didaktického modulu kurzu psychosociální pomoci.

ÚPZJ již absolvovala tři výcviky v psychosociální pomoci pod vedením psychologa HZČ ČR, které uplatnila při povodních v ČR v letech 2009 a 2010. Kurz školitelů vedený profesorkou B. Juen rozšířil znalosti členů ÚPZJ a přinesl další pohled na didaktickou formu kurzu. Členové jednotky dále plánují rozvíjet zahraniční spolupráci a využívat načerpaných informací pro vzdělávání členů ČČK.

Mgr. Lucie Balarinová,
zástupkyně velitele ÚPZJ ČČK

Foto Karel Konečný,
velitel ÚPZJ ČČK ■

OKÉNKO DO DĚTSKÉ ODBORNÉ LÉČEBNY V BUKOVANECH

Změna výše regulačního poplatku

Dnem 1.12.2011 nabyl účinnosti zákon č.298/2011 Sb., kterým se mění zákon č.48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a dojde mimo jiné ke změně výše regulačního poplatku za 1 den hospitalizace ze 60 Kč na 100 Kč.

Důležité upozornění!

V souladu se svým humanitárním posláním a snahou zajistit dostupnou odbornou lékařskou péči všem nemoc-

ným dětem, zejména pak sociálně slabším, rozhodla Výkonná rada Českého červeného kříže o zachování stávajícího systému kompenzace regulačních poplatků osobám, které využívají služby Dětské odborné léčebny

v Bukovanech s ohledem na její tradiční poslání takto:

Regulační poplatek

za 1 den hospitalizace 100 Kč

– 40 Kč za 1 den hradí pacient

– 60 Kč za 1 den kompenzuje ČČK

Kompenzace Regulačního poplatku se vztahuje jen na děti při řádném léčebném pobytu - jejich doprovody hradí Regulační poplatek v plné výši.

Poskytovaná péče od 1 do 18 let věku a pobyt doprovodů od 1 do 6 let věku je plně hrazena ze zdravotního pojištění, pacient a doprovod platí pouze státem přikázaný regulační poplatek, upravený dle výše uvedeného opatření Českého červeného kříže.

Klimatická léčba - název pochází z řeckého klima (podnebí) a therapeia (léčba). Je založená na mechanismu vyloučení škodlivých klimatických vlivů a na přítomnosti specifických faktorů prostředí působících příznivě na léčebný proces a zvyšování obranyschopnosti organismu. Klimatickou léčbu u dětí spojenou s dalšími balneoterapeutickými postupy z oblasti fyzikální terapie, pohybové a dechové rehabilitace realizují dětské odborné léčebny respiračních (dýchacích) nemocí. V současnosti funguje v ČR 5 dětských odborných léčeben respiračních nemocí – mezi nimi Dětská

léčebna v Bukovanech poskytující péči pacientům s opakovanými a chronickými nemocemi dýchacích cest, alergikům – zejména astmatikům a dalším nemocným podle indikačního seznamu.

Dle statistických zjištění je v současnosti na světě cca 150 milionů astmatiků, zejména v průmyslově rozvinutých zemích. Lze tedy oprávněně považovat průduškové astma za civilizační nemoc. Podle údajů UZIS došlo v ČR v průběhu posledních 18 let k vzestupu počtu dispenzarizovaných (sledovaných) s chronickými respiračními nemocemi ve věku

0 - 14 let téměř na trojnásobek, ve věku 15 - 19 let téměř na pětinašobek, přičemž počet dispenzarizovaných s astmatem stoupl u dětí od 0 do 14 let na více než šestinašobek a u dorostu od 15 do 19 let na téměř desetinašobek

Klimatická léčba má zásadní, bohužel dlouhodobě nedocenenou roli v léčbě chronických respiračních onemocnění a tedy i bronchiálního astmatu.

MUDr. Jiří Láznicka

Primář Dětské odborné léčebny
Ch. G. Masarykové v Bukovanech ■

Odůvodnění potřebnosti léčení respiračních nemocí: KLIMATICKÁ LÉČBA U DĚTÍ

Klimatická léčba - název pochází z řeckého klima (podnebí) a therapeia (léčba). Je založená na mechanismu vyloučení škodlivých klimatických vlivů a na přítomnosti specifických faktorů prostředí působících příznivě na léčebný proces a zvyšování obranyschopnosti organismu. Klimatickou léčbu u dětí spojenou s dalšími balneoterapeutickými postupy z oblasti

fyzikální terapie, pohybové a dechové rehabilitace realizují dětské odborné léčebny respiračních (dýchacích) nemocí. V současnosti funguje v ČR 5 dětských odborných léčeben respiračních nemocí – mezi nimi Dětská léčebna v Bukovanech poskytující péči pacientům s opakovanými a chronickými nemocemi dýchacích cest, alergikům – zejména astmatikům a dalším nemocným podle indikačního seznamu.

Dle statistických zjištění je v současnosti na světě cca 150 milionů astmatiků, zejména v průmyslově rozvinutých zemích. Lze tedy oprávněně považovat průduškové astma za civilizační nemoc. Podle údajů UZIS došlo v ČR v průběhu posledních 18 let k vzestupu počtu dispenzarizovaných (sledovaných) s chronickými respiračními nemocemi ve věku 0 - 14 let téměř na troj-

násobek, ve věku 15 - 19 let téměř na pětinašobek, přičemž počet dispenzarizovaných s astmatem stoupl u dětí od 0 do 14 let na více než šestinašobek a u dorostu od 15 do 19 let na téměř desetinašobek

Klimatická léčba má zásadní, bohužel dlouhodobě nedocenenou roli v léčbě chronických respiračních onemocnění a tedy i bronchiálního astmatu.

MUDr. Jiří Láznicka

Primář Dětské odborné léčebny
Ch. G. Masarykové v Bukovanech ■

Vážení čtenáři,

ve dnech 22.-23.2.2012 proběhlo v léčebně akreditační šetření Spojené akreditační komise o.p.s. (dále SAK) na jejímž základě byl léčebně udělen „ Certifikát o udělení akreditace“. Tímto rozhodnutím SAK se léčebna zařadila mezi špičková zdravotnická zařízení v České republice, která poskytují pacientům odbornou péči se zárukou kvality lékařské péče, ubytování, stravování, technického vybavení, bezpečnosti a dalšího rozvoje.

V České republice je v současné době cca 260 odborných léčebných ústavů, z nichž je Dětská odborná léčebna Bukovany teprve dvanáctým, kterému byl „ Certifikát „ udělen. Léčebna se tímto zařadila k renomovaným léčebným ústavům, jakými jsou například Hamzova odborná léčebna Luže-Košumberk, Masarykův onkologický ústav Brno, Rehabilitační ústavy Kladruby a Brandýs nad Orlicí, Psychiatrické léčebny Kosmonosy, Horní Beřkovice , Brno a Praha.

Auditoři SAK hodnotily celkem 74 standardů, vypracovaných pro zdravotnická zařízení následné péče. Každý standard má 3 až 6 tzv. indikátorů, to znamená podmínek, které musí zařízení bezpodmínečně splňovat. Komise v našem případě hodnotila celkem cca 340 ukazatelů a léčebna dosáhla úspěšnosti 94,6 % za sta možných.

Výše uvedený úspěch byl podmíněn téměř dvěma a půl roky intenzivních příprav. Nebylo by jej možné dosáhnout bez účinné pomoci, zájmu a finanční a morální podpory Českého červeného kříže a jeho představitelů – konkrétně Výkonné rady ČČK, pracovníků Úřadu ČČK, jmenovitě pak prezidenta ČČK pana RNDr. Marka Jukla a zejména pak ředitele Úřadu ČČK pana RNDr. Josefa Konečného. Všem zmiňovaným chci tímto srdečně podě-

kovat za přínosnou a nezištnou spolupráci, která pomohla posunout i prestiž Českého červeného kříže v pomyslném žebříčku o stupínek výše.

Udělené ocenění je pro nás závazkem pokračovat dál v rozvoji léčebny a ve zvyšování kvality komplexní péče o pacienty tak, abychom v roce 2015 své postavení mezi akreditovanými zdravotnickými zařízeními obhájili.

Ing. Jiří Grünbauer,
ředitel DOL Bukovany ■

Z ČINNOSTI OS ČČK

Liberečtí bezdomovci mají své hrdiny

Svým okolím jsou často přehlíženi, stávají se obětmi slovních i fyzických útoků a zapáchajícím „zpestřením“ nákupních center. Řeč je o bezdomovcích. Jejich osud však v třesnutých mrzdech není lhostejný všem. Členové Záchraného týmu libereckého Českého červeného kříže den co den vyrážejí do terénu kontrolovat stav lidí bez domova.

Prvním místem je Rybníček v centru Liberce. Zdravotní specialistka Anna Staňková již předem upozorňuje, že na nás čeká skutečně otrlá dvojice. „Leží bez jakéhokoliv přístřešku na kanálu, nikam jinam nepůjdou. Do azylového domu je nevezmou, protože se vína nevzdají.“ Tváří se však spokojeně a členy Záchraného týmu Českého červeného kříže jen slušně žádají, jestli by se v sanitce nenašla nějaká teplejší bunda.

Další lokalitou je silniční most nedaleko TipSport arény. Většina řidičů ani netuší, jaký je vlastně pod jejich koly život. Pod mostem, v hromadě natahovaných odpadků, nábytku a oblečení je starší dvojice. Zatímco pětadesátiletá žena dobrovolně záchranáře Českého červeného kříže netrpělivě vyhlíží, její druh spí pod hromadou dek. Pod mostem nás vítá hudba z rádia, najdeme i televizi a DVD přehrávač. „A jak to napájíte?“ ptáme se. Odpovědí nám je jen kývnutí hlavou na stranu, kde je schovaný naftový agregát. Představa sledování televize v mínus třiceti stupních je trošku bizarní. „Jsem na ulici už deset let. Z důchodu si neprorajmu ani garsonku. Všechno je moc drahé a za peníze, co mám, koupím aspoň pilu na dříví a věci na přežití.“

Posledním místem je opuštěná budova nedaleko „Papíraku“ a „myší díry.“ Opuštěná je vlastně špatné slovo. Uvnitř nacházíme v malé místnosti dvojici mladíků. Oba jsou shodně ročník 1980, tedy v pro-

duktivním věku. Proč nepracují? „Víte, já měl těžký život. Byl jsem v děčáku a pak to přišlo. Krádeže, podvody a pak vyhození z práce. Teď dělám v jedné firmě obaly na kečupy, čekám na první výplatu a pak budu situaci řešit,“ říká jeden z dvojice mužů. Zda jsou to jen planá slova nebo skutečnost, se ukáže časem. Oproti jiným bezdomovcům je tato dvojice v nadstandardním luxusu. Mají střechu nad hlavou, stěny domu a práci. Dlouho se tady ale ohrát nemusejí, plánovaná rekonstrukce Papírového náměstí a okolí by je z „jejich“ domu mohla vyhnat.

Většina z nich o azylovém domě nechce slyšet. Často se shodují na tom, že je plno, že je nevezmou a podobně. Je to jen poloviční pravda. Největším problémem je alkohol, kterého se často bezdomovci nechtějí vzdát. S ním však do azylového domu nesmějí.

Jak pomoci

I vy můžete pomoci bezdomovcům přečkat letošní silné mrazy. V těchto dnech je nedostatek zimního oblečení (bundy, svetry, rukavice, čepice), zimní obuvi, ložního prádla a dek. Azylový dům v Kateřinkách ocení veškeré trvanlivé potraviny, kterými jsou instantní polévky, těstoviny, rýže a podobně. Pokud chcete přiložit ruku k dílu a není vám osud lidí bez domova lhostejný, můžete přinést výše uvedené dary na Český červený kříž do ulice Palachova 504/7. Vaše dary ještě ten den mezi potřebné rozveze dobrovolníci Českého červeného kříže, kteří monitorují cca 300 bezdomovců, kde na základě zjištěných informací a potřeb, rozváží materiál a poskytují ošetření drobných poranění, dle potřeb i hospitalizaci v nemocnici. V akci pomoci spolupracují s denním i nočním stacionářem Naděje a s Městskou policií Liberec.

Co je jim odměnou za obětavou práci? Jen nekonečné řešení finanční situace a neustálé přemýšlení nad tím, kdy se konečně najde štědrý sponzor nebo partner, který se libereckého Českého červeného kříže ujme. Podpora města je v tomto případě minimální, dobrovolníci musí o každou korunu prosit.

Záchraný tým
OS ČČK Liberec ■

Trochu jiné vyučování v režii Českého červeného kříže Prachatice

Ve středu 22. února jsme pro žáky ZŠ Zlatá stezka 387 připravili ukázky první pomoci - konkrétně jsme ošetřovali krvácení, improvizovali u zlomeniny ruky a nohy, sledovali životní funkce a resuscitovali. Neopomenuli jsme ani povídání o významu poskytnutí první pomoci a následcích pro ty, kdo jsou lhostejní k ostatním lidem. Děti zaujaly také některé příběhy z praxe a interaktivní program, který zajistili jejich učitelé. Děkujeme pedagogům i dobrovolníkům a těšíme se na další spolupráci!

První pomoc mezi knihami

Jarní prázdniny v knihovně - 5. 3. uspořádala Městská knihovna Prachatice ve spolupráci s Oblastním spolkem ČČK Prachatice besedu s názvem Umím poskytnout první pomoc? Na dotazy posluchačů odpovídal a praktické ukázky předváděl MUDr. Juljo Hasík.

Bc. Zuzana Furišová, DiS., ředitelka
ÚOS ČČK Prachatice
foto: Hana Melichová,
Jan Kolařík a MK Prachatice ■